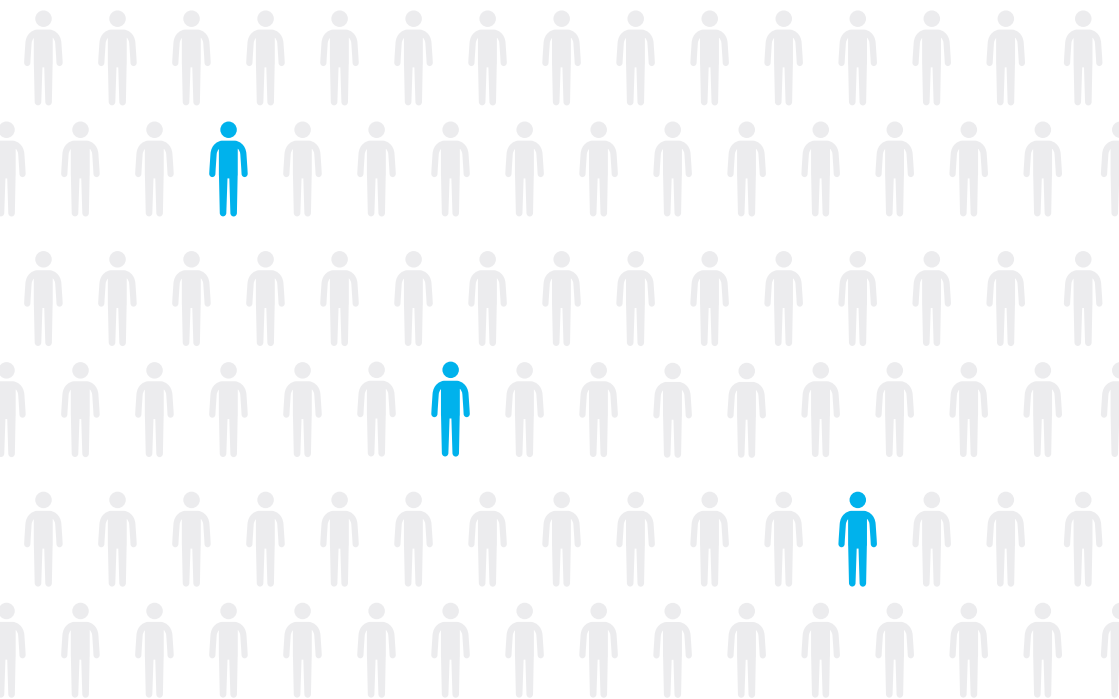

MANUÁL PRO FOTBALOVÉ KLUBY

PRÁVNÍ ASPEKTY BEZPEČNOSTI NA STADIONECH
V SOUVISLOSTI S ŘEŠENÍM DIVÁCKÉHO NÁSILÍ

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Cílem Manuálu je reagovat na vývoj v oblasti **diváckého násilí** a zejména na základě poznatků jednotlivých fotbalových klubů **poskytnout ucelený výklad** právního rámce zajištění bezpečnosti na fotbalových stadionech a s tím spjatých nejasností. V tomto směru Manuál **doplňuje a rozvádí** obdobný materiál vypracovaný Ministerstvem vnitra v roce 2008.

I. Obecně k právní úpravě:

Zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu je základní a dosud jedinou právní normou, která obecně formuluje povinnosti při pořádání sportovních podniků a stanoví sankce za jejich nedodržení. Základní povinností vlastníka stadionu nebo provozovatele sportovního podniku je přijmout potřebná opatření k zajištění pořádku v průběhu sportovního podniku a vydat a zveřejnit návštěvní řád, ve kterém stanoví pravidla pro vstup a chování návštěvníků ve sportovním zařízení a dále práva a povinnosti osob bezprostředně vykonávajících pořadatelskou službu ve sportovním zařízení. Další povinností je dát podnět k přerušení nebo ukončení probíhajícího sportovního podniku a bez zbytečného odkladu požádat o spolupráci Policii České republiky, pokud je bezpečnost osob nebo majetku ve sportovním zařízení ohrožena a přes veškerá opatření nedojde k obnovení pokojného stavu.

Z hlediska sankcí jsou nejvýraznější pravomoc Ministerstva vnitra rozhodnout o tom, že konkrétní sportovní podnik se v případě nesplnění či porušení zákonných povinností pro pořádání sportovních podniků uskuteční bez účasti návštěvníků, a to až po dobu 1 roku a oprávnění Policie ČR na úhradu nákladů vynaložených na obnovu veřejného pořádku, pokud bylo prokázáno, že se neučinilo vše potřebné k eliminaci protiprávního stavu.

Zákon vychází v ustanoveních o plnění povinností z principu proporcionality. Rozhodujícím kritériem pro postup dle zákona je vyhodnocení míry (závažnosti) dosavadního či očekávaného ohrožení bezpečnosti osob a majetku v konkrétním sportovním zařízení. Na vyhodnocení rizikovitosti a určení nutných opatření se spolupodílí Policie ČR a subjekty zainteresované na pořádání konkrétního sportovního podniku (fotbalový klub, provozovatel, vlastník, obec...).

Spolupráci na naplnění zákona o podpoře sportu dále pro fotbalové prostředí precizuje **Dohoda mezi Policií ČR a FA ČR spolupráci k zajišťování bezpečnosti a pořádku při fotbalových zápasech** („Dohoda“). Dohoda mimo jiné zavazuje FA ČR k tomu, že bude právně vynutitelnými formami požadovat po fotbalových klubech splnění základních bezpečnostně-technických požadavků jednotlivých stadionů. Dále také prohlubuje spolupráci mezi fotbalovými kluby a policií tím, že stanovuje nutnost **uzavírat místní ujednání** o spolupráci na zajištění bezpečnosti a veřejného pořádku (v případech rizikových utkání vždy a písemně) a též je pravidelně vyhodnocovat. V odůvodněných případech lze také v místním ujednání dohodnout možnost přítomnosti policie na stadionu.

Místní ujednání a jeho vyhodnocení je také důležitým prvkem v případech, kdy dojde na stadionu k nějakému excessu. Právě v místním ujednání dohodnutá opatření a způsoby spolupráce mezi klubem a policií, tedy jejich naplnění či nenaplnění, bývá důležitým vodítkem pro rozhodnutí, zda klub porušil či neporušil své zákonné povinnosti dle zákona o podpoře sportu.

II. Právní vztah fotbalového klubu a návštěvníka sportovní akce

Právní vztah mezi fotbalovým klubem a návštěvníkem konkrétní sportovní akce („návštěvník“) se řídí principy soukromého práva a vychází ze smluvního vztahu návštěvníka a fotbalového klubu. Oprávnění klubu stanovovat závazná a vynutitelná pravidla vstupu a podmínky setrvání v jím určených prostorách vychází z vlastnického (či obdobného) práva k danému prostoru a z **konceptu pána domu**. Tento koncept se opírá o tezi, že právě vlastník (nebo jím oprávněná osoba) je oprávněn rozhodovat o tom, jak bude s danou věcí (prostorem) nakládáno, a proto v případě zajištění přístupu ostatním osobám k dané věci či prostoru je primárně na vlastníkově (nebo jím oprávněné osobě) určit, jaká budou v daném prostoru platit pravidla a jaké budou sankce za jejich porušení. Určité veřejnoprávní omezení v této vůli vlastníka samozřejmě existuje, je dáno například tím, že tato pravidla nesmí mít diskriminační povahu.

S ohledem na to, že návštěvník se jako smluvní strana nemá možnost k podmínkám smluvního vztahu blíže vyjádřit, platí zde tedy princip **„take it or leave“**, může být na smluvní vztah nahlíženo jako na vztah uzavíraný tzv. adhezním způsobem, na který platí pravidla ochrany slabší

strany, tedy návštěvníka, dle § 1798 - § 1781 občanského zákoníku. Obecně tak platí, že podmínky takové smlouvy musí být jasně uvedené, srozumitelné, čitelné bez větších obtíží a také nesmí být nápadně nevýhodné pro jednu ze stran (např. odchylovat se od běžného standardu smluv daného typu).

Je pak zcela na svobodné vůli návštěvníka, zda bude nastavené podmínky takového soukromoprávního smluvního vztahu akceptovat. V praxi pak může být tento smluvní vztah realizován ze strany fotbalového klubu stanovením podmínek pro vstup na stadion, vymezením jednání, které není na stadionu tolerováno a také vymezením sankcí, které návštěvníkovi hrozí v případě porušení uvedených pravidel.

Z předchozího odstavce vyplývá, že souhrn veškerých pravidel pro vstup a chování návštěvníka **musí být zveřejněn** takovým způsobem, aby se s nimi návštěvník mohl plně a jasně seznámit ještě před uzavřením smluvního vztahu. Typicky tedy **zveřejněním v návštěvním řádu** stadionu, a to na místě vně stadionu nebo způsobem veřejně přístupným (web). Ideální a v podstatě běžnou praxí již nyní je využití obou těchto způsobů.

Koupí vstupenky na konkrétní sportovní podnik (či permanentní vstupenky) návštěvník vstupuje do smluvního vztahu a vyjadřuje souhlas s těmito pravidly, včetně možných sankcí. Návštěvní řád také může být součástí závazných obchodních podmínek.

a) **Návštěvní řád**

- je hlavním základem smluvního vztahu mezi fotbalovým klubem a návštěvníkem,
- odráží se v něm koncept **pána domu**,
- stanovení podmínek **nesmí mít diskriminační povahu** (tzn. nelze stanovit odlišná pravidla chování a sankce za porušení na základě klubové či jiné příslušnosti, není možné automaticky odmítnout prodej vstupenek skupině návštěvníků/ návštěvníkovi jen kvůli klubové či jiné příslušnosti, nelze bez dalšího nastavovat rozdílné ceny vstupného s ohledem na klubovou či jinou příslušnost apod.),
- za účelem ochrany veřejného pořádku, života, zdraví a majetku lze obecné podmínky přiměřeně a v odůvodněných případech limitovat (například vymezit prostory, kam je možné koupit lístek na základě klubové příslušnosti- sektor pro hostující fanoušky, stanovit pravidla vstupu do ostatních sektorů- např. vstup do některých sektorů bez vnějšího klubového označení apod.), nejedná se tedy v takových případech o zásah do práv na ochranu spotřebitele,
- pravidla musí být formulovány v souladu s obecnými právními předpisy (viz. např. zákaz ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti dle § 1 odst. 2 občanského zákoníku),
- sankce je vhodné vymezit tak, aby odpovídaly konkrétním porušením podmínek návštěvního řádu (tedy, aby bylo zřejmé, za jaké chování hrozí jaká sankce),
- porušení návštěvního řádu **lze kvalifikovat jako přestupek** proti veřejnému pořádku dle § 47 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích (porušení podmínek uložených na ochranu veřejného pořádku při konání veřejných tělovýchovných, sportovních nebo kulturních podniků), a to za předpokladu, že se nejedná o jiné přestupky. Trest může být pokuta až 3000 Kč a zákaz pobytu,

- povinnost vydat a zveřejnit návštěvní řád ukládá zákon o podpoře sportu,
- jako nejhodnější se jeví, aby byl odpovědnými subjekty (FA ČR, LFA) naformulován **vzorový návštěvní řád**, který by oblast stanovení podmínek a ukládání sankcí upravoval pro všechny fotbalové kluby jednotně.

b) **Smluvní pokuta a náhrada škody**

- na základě § 2048 občanského zákoníku je možné, aby si smluvní strany pro případ porušení smluvené povinnosti ujednaly smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí. Smluvní pokutu lze požadovat bez ohledu na to, zda porušením utvrzené povinnosti vznikla škoda. Smluvní pokuta může být ujednána i v jiném než peněžitém plnění a ujednání o smluvní pokutě nemusí mít písemnou formu,
- ve vztahu k náhradě škody platí, že je-li ujednána smluvní pokuta, nevzniká právo na náhradu škody vzniklé z porušení povinnosti, ke kterému se smluvní pokuta vztahuje (§ 2050 občanského zákoníku), tomu pak je nutné v praxi přizpůsobit výši smluvní pokuty, soud ovšem může nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu na návrh dlužníka snížit,
- s ohledem na smluvní vztah mezi fotbalovým klubem a návštěvníkem by se případné samotné uplatnění nároků na náhradu škody řídilo primárně § 2913 občanského zákoníku, který upravuje náhradu škody v důsledku porušení smluvní povinnosti.

c) **Zákaz vstupu uložený klubem**

- z hlediska postupu vůči problémovým návštěvníkům nejefektivnější sankce, v Evropě běžně využívaná,
- výhodou je určitá procesní volnost a rychlost oproti trestům ukládaným veřejnoprávními institucemi,
- zákaz by měl být formulován v návštěvním řádu jako sankce za konkrétní porušení povinností (či okruh povinností),
- jedná se stále o uplatnění práv plynoucích ze smluvního vztahu a uplatnění konceptu pána domu,
- musí být podmíněn minulým či opakovaným porušením dané povinnosti (povinností) s tím, že sankcí je zajištěn oprávněný zájem pána domu na dodržování bezpečnosti a pořádku na sportovním podniku, jde tedy o jisté preventivní bezpečnostní opatření ze strany klubu, které se nemusí automaticky opírat o předchozí pravomocné odsouzení osoby veřejnoprávními institucemi,
- takto odůvodněný postup vůči předchozímu porušiteli smluvního vztahu je zcela v souladu s pravidly na ochranu spotřebitele,
- postup v případě zjištění přítomnosti takto sankcionovaného návštěvníka-nevpuštění na stadion, vyvedení ze stadionu s nárokem či bez nároku na náhradu nákladů na vstupenku- by měl být také součástí návštěvního řádu,
- s uplatněním kontroly zákazu vstupu souvisí také oprávnění fotbalového klubu

resp. pověřené osoby provádět u vstupu na stadion nebo požadovat při prodeji vstupenek zjištění a kontrolu totožnosti návštěvníků (viz. dále oprávnění pořadatelských služeb),

- problematické může být faktické zajištění toho, že osoba se zákazem vstupu se na stadion nedostane, existuje široká škála možností od využití osobní znalosti členů pořadatelské služby až po velice sofistikovaná technická řešení (kamerové kontrolní mechanismy u vstupů, porovnávání obličejů či jiných znaků (krevní řečiště, otisky prstů...) s databází zákazů a propojení se vstupními turnikety apod.),
- Ministerstvo vnitra zdůrazňuje, že výběr konkrétního řešení je plně v rukou FA ČR či LFA, avšak ze zkušeností z jiných zemí je jednoznačně možné hodnotit technická řešení jako nejúčinnější a také jako nejméně riziková (např. konflikty pořadatelů s fanoušky u vstupu, maskování obličejů a tedy znesnadňování identifikace apod.).

d) **Databáze zákazů vstupů**

- pro efektivnější kontrolu osob, které mají uložen některý z trestů zákazu vstupu (klubový, omezující opatření či trestně-právní) může být zřízena na klubové či centrální úrovni (FA ČR) databáze osob, kterým byl uložen některý z těchto trestů,
- konkrétní forma vedení databáze a určení jejího správce je na rozhodnutí FA ČR či LFA,
- vedení databáze bude zpracováním osobních údajů a její zřízení bude podléhat oznamovací povinnosti vůči Úřadu pro ochranu osobních údajů dle § 16 zákona o ochraně osobních údajů, předpokladem je splnění všech zákonných požadavků,
- základní povinnosti jsou vymezeny v § 5 zákona o ochraně osobních údajů, např. stanovit účel zpracování osobních údajů (tím může být zajištění bezpečnosti osob a majetku na stadionu), stanovit prostředky a způsob zpracování osobních údajů, zpracovat pouze přesné osobní údaje, shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanového účelu, uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování, zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny, shromažďovat osobní údaje pouze otevřeně; je vyloučeno shromažďovat údaje pod záminkou jiného účelu nebo jiné činnosti,
- subjekt údajů (tedy návštěvník) musí být informován v souladu s § 11 zákona o ochraně osobních údajů o tom v jakém rozsahu a k jakému účelu budou osobní údaje zpracovány, to lze zajistit zpravidla zveřejněním v návštěvním řádu či uvedením na informačních cedulích v místě prodeje vstupenek,
- souhlas subjektu údajů se zpracováním údajů správce zajišťovat nemusí, neboť zpracování osobních údajů diváků na stadionu vykonávané za účelem ochrany majetku a zajištění bezpečnosti na stadionu lze považovat za činnost nezbytnou pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce údajů podle § 5 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů,
- další povinnosti směřují vůči osobám, které osobní údaje zpracovávají, jedná se zejména o povinnost mlčenlivosti (řeší se podpisem formuláře s poučením o povinnostech),

- správce údajů je povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Tato povinnost platí i po ukončení zpracování osobních údajů,
- v případě automatizovaného zpracování osobních údajů je správce údajů povinen zajistit, aby systémy pro automatizovaná zpracování osobních údajů používaly pouze oprávněné osoby a aby fyzické osoby oprávněné k používání systémů pro automatizovaná zpracování osobních údajů měly přístup pouze k osobním údajům odpovídajícím oprávnění těchto osob, a to na základě zvláštních uživatelských oprávnění zřízených výlučně pro tyto osoby. Správce údajů je povinen pořizovat elektronické záznamy, které umožní určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány a zabránit neoprávněnému přístupu k datovým nosičům,
- v případě, že se budou osobní údaje předávat dalším subjektům (ostatním klubům), lze tento postup zahrnout do informace o rozsahu zpracování osobních údajů. **V praxi lze pak informovanost subjektů údajů zajistit například informační cedulí:** „*Objekt je sledován kamerovým systémem. Fotbalový klub/ Provozovatel si za účelem zajištění bezpečnosti osob a majetku na stadionu vymíní právo zpracovávat osobní údaje diváků včetně možnosti jejich uchování a předání jiným fotbalovým klubům či provozovatelům jiných sportovních utkání za stejným účelem.*“,
- v odůvodněných případech by do databáze byla oprávněna předávat osobní údaje i policie, a to v souladu s § 80 odst. 1 písm. b) zákona o policii: „*Policie předává nebo zpřístupňuje osobní údaje, je-li předání nebo zpřístupnění osobních údajů nezbytné k odstranění závažného ohrožení bezpečnosti osob nebo veřejného pořádku.*“,
- potencionální přítomnost odsouzených osob na události, na kterou jim byl soudem vysloven zákaz, protože už v minulosti páchaly na takové akci výtržnost nebo obecně se dopouštěly protiprávního jednání, je nutné chápat jako závažné ohrožení veřejného pořádku a zpřístupnění takových údajů za účelem zajištění bezpečnosti osob a majetku na stadionu, a tedy zabránění takovým osobám ve vstupu na stadion, je jedním z důležitých prostředků k odstranění tohoto stavu,

III. Postavení a oprávnění pořadatelských služeb

Český právní řád nepřiznává pořadatelským službám („pořadatel“) ve vztahu k zajištění sportovního podniku žádná zvláštní oprávnění ani postavení. Ovšem žádná zvláštní práva pro takovéto případy nejsou běžná ani ve většině Evropy. K zajištění dostatečných oprávnění pořadatele tak **mají sloužit zejména jednotlivá ustanovení návštěvního řádu, která řeší pravidla chování fanoušků a důsledky jejich porušení** (viz. výše), přičemž situace v určitém smyslu vyhocené, které jdou nad rámec návštěvního řádu a vyžadují od pořadatele razantnější postup, lze zpravidla řešit **podle obecnějších právních institutů** (krajní nouze, nutná obrana, zadržení podezřelé osoby...).

Cílem veškerého komplexu přijatých opatření ze strany klubů směrem k problematickým návštěvníkům by ovšem mělo být dosažení stavu, aby k vyhoceným situacím vůbec nedocházelo a pořadatele jim nebyli vystavováni, resp., aby tyto situace byly eliminovány na nejmenší možnou míru.

Ačkoli obecná zákonná úprava postupů pořadatele neexistuje, je logické, že **pořadatel má ke svým oprávněním přistupovat přiměřeně dané situaci a rozhodně neeskalovat případ-**

né napětí. Návštěvník by také měl být obeznámen s postupem, co dělat pokud poruší návštěvní řád a není např. vpuštěn na stadion či je z něj vyveden (kde uplatnit nárok na vrácení vstupného, kde podat stížnost na pořadatele...atd.), ideálním řešením se jeví určená **kontaktní osoba pro komunikaci s návštěvníky.**

Opět také platí, že veškerá oprávnění pořadatelů by měla být explicitně zakotvena v návštěvním řádu, např. formulací: „*Za účelem zajištění bezpečnosti a pořádku uvnitř stadionu je pořadatel oprávněn,...*“

a) **Kontroly u vstupu na stadion**

- efektivní kontroly u vstupu na stadion jsou stěžejním prvkem zajištění bezpečnosti sportovní události,
- zde dochází k nejčastějším konfliktům a vyhroceným situacím, zkušenosti ze zahraničí ukazují, že zapojení technických řešení u vstupů na stadion (adresný ticketing, čtečky identifikačních znaků, karet či průkazů, turnikety, kamerové systémy...) rizika takových střetů významně snižují a urychlují také samotný průběh vstupu, čímž snižují mezi návštěvníka pořadatelem napětí,
- Ministerstvo vnitra v tomto směru považuje za ideální řešení propojení technického řešení u vstupu (čtečka identifikačních znaků, např. krevní řečiště a turniket, který fanouška vpustí či nikoli) s kamerovým systémem na stadionu,
- pořadatel má širokou škálu možností, jak zajistit a kontrolovat dodržování návštěvního řádu (kontrola vnášených věcí, včetně svršků, zabavení a uschování předmětů a věcí, které návštěvní řád na stadionu zakazuje, provádění kontroly na alkohol apod.),
- stěžejním oprávněním „**pána domu**“ je podmínění vstupu na stadion prokázáním totožnosti návštěvníka, je-li toto oprávnění realizováno a návštěvník je s ním předem seznámen a srozuměn, existuje samozřejmě možnost pořadatelů legitimovat návštěvníka přímo u vstupu na stadion, pokud s údaji pořadatel nijak dále nepracuje (nepracovává je), nepodléhá tento postup zákonu na ochranu osobních údajů,
- odmítne-li se návštěvník podrobit bezpečnostním opatřením u vstupu, je pořadatel oprávněn jej na stadion vůbec nepustit,
- v místním ujednání dle Dohody lze předem dohodnout možnost a formy spolupráce s policií u vstupů na stadion.

b) Činnost na stadionu **a ztotožnění fanoušků**

- pořadatel dohlíží na bezpečnost a pořádek uvnitř stadionu a v případech porušení návštěvního řádu zasahuje způsobem adekvátním situaci a uplatňuje sankce, které návštěvní řád obsahuje, takovou sankcí může být například vyvedení návštěvníka mimo prostory stadionu,
- v případech porušení návštěvního řádu přímo na stadionu ovšem pořadatel nedisponuje zákonným oprávněním k zjištění totožnosti návštěvníka,
- je možné postupovat dle § 63 odst. 2, písm. k) zákona o policii („*Policista je oprávněn vyzvat k prokázání totožnosti osobu na žádost jiné osoby, která má na zjištění totožnosti právní zájem, jakož i osobu, která o prokázání totožnosti*“)

policistu žádá, a zjištěné osobní údaje předat osobě, která o prokázání totožnosti požádala.“), toto ustanovení umožňuje osobám, kterým zákon nedává oprávnění požadovat prokázání totožnosti, ale které nicméně mají legitimní právní zájem na zjištění identity dané osoby, aby požádaly o součinnost policii, legitimním právním zájmem pak může být právě možnost uplatnění náhrady škody či smluvní pokuty vyplývající z návštěvního řádu,

- blíže lze výše zmíněný postup a jeho využití specifikovat v místním ujednání dle Dohody,
- občanský zákoník také zná pojem „**svépomoc**“ směřující k zajištění práva, které by bylo jinak zmařeno (§ 14 odst. 2). Ustanovení se týká možnosti svépomocného zadržení osoby za účelem zjištění totožnosti, zajištění důkazů nebo odnětí věci, kterou si přisvojila. Nejvyšší správní soud („NSS“) judikoval obecnou možnost využít svépomoci vyplývající z předpokladu možnosti každé jednotlivé fyzické či právnické osoby chránit si v sociálních interakcích svá práva. *„Každý se může obdobným způsobem chránit například proti zloději, jakkoliv hodnota odcizených věcí nenaplní trestní odpovědnost pachatele, nebo proti hostovi v restauraci, který zkonsumoval objednané jídlo, a poté odmítl zaplatit, nebo proti osobě, která poškodila jeho věc atd.“* (bod 63 rozsudku NSS ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010-73, č. 2208/2011 Sb. NSS).
- oprávnění dle § 14 občanského zákoníku je založeno na podmínce přiměřenosti, tedy musí být provedeno jen vskutku na dobu nezbytně nutnou a ten, kdo k němu přikročil, se musí obrátit bez zbytečného odkladu na příslušný orgán veřejné moci.

c) **Vystupování pořadatelských služeb**

- nelze opominout situace, kdy je činnost pořadatelů již za hranou efektivního podílení se na zajištění bezpečnosti a jednání pořadatelů situaci spíše eskaluje,
- pro zajištění **bezpečnosti na stadionu a pro bezchybné fungování spolupráce je nutné ze strany pořadatele dodržovat pokyny policie** na místě a také pravidla vyplývající jak z čl. 6 Dohody (pravidelná školení, předávání jmenného seznamu a identifikačních čísel, nezaměnitelnost s policií...), tak z interních pravidel FA ČR,
- jedním z řešení by bylo zavedení tzv. **licencovaného stewardingu**, známého ze zahraničí, kdy členové pořadatelských služeb procházejí intenzivním tréninkem zaměřeným na problematiku nejen fyzické přípravy, ale také na oblasti práva, psychologických dovedností, komunikace, práce s davem apod.

IV. Závěr

Jak vyplývá z celého předchozího textu, existuje poměrně široká škála postupů a přístupů, kterými **lze problematiku diváckého násilí vcelku efektivně řešit v mantinelech současné právní úpravy**. Návrhy uvedené v tomto Manuálu tak přinášející fotbalovým klubům (ale nejen jim, tato pravidla mají víceméně obecnou platnost pro další sportovní odvětví) jasná a jednoznačná pravidla, jejichž dodržování a využívání by mělo mít vliv na nastavení zákonných bezpečnostních pravidel a postupů na sportovních stadionech a přispět tak k dalšímu zkulturnění diváckého prostředí.

